

ΤΡΙΓΛΙΑΝΑ ΝΕΑ

10 Αυγούστου 1984

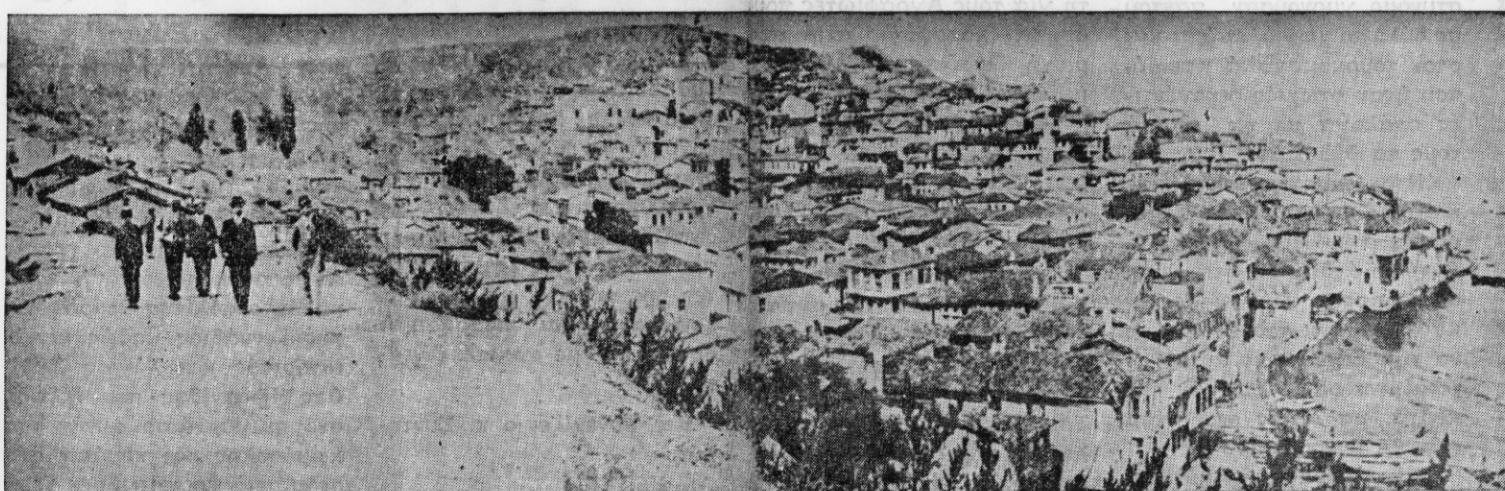
ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 48

ΓΡΑΦΕΙΑ: Κομνηνών 21
Θεσσαλονίκη
Τηλέφ. 236-206

Κ.Α. 54624 Θεσσαλονίκη

Εκτύπωση «Τυποτεχνική»
ΣΤΕΛΛΑ ΚΑΤΕΒΑ
Πλατ. Αγ. Γεωργίου 13
(Ροτόντα)
Τηλέφωνο 201-840Εμβάσματα
και δημοσιεύσεις
στον κ. ΓΑΒΡ. ΜΗΤΣΟΥ
Κομνηνών 21 Θεσσαλονίκη

Εφημερίδα Συλλόγου Τριγλιανών

ΓΕΝΙΚΗ ΑΠΟΨΗ ΤΗΣ ΠΕΡΙΦΗΜΟΥ ΠΟΛΕΩΣ ΤΗΣ ΒΙΘΥΝΙΑΣ ΤΡΙΓΛΙΑΣ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΟΤΗΤΑ

ΠΥΡΠΟΛΗΜΕΝΗ ΓΗ

Του Αναστάση Τακά

Οι φωτιές καταπίνουν το πράσινο, αφανίζουν τα δάση, ερημώνουν τον τόπο, δίνουν στα μάτια μας μια εικόνα αποτρόπαιη, αραιώνουν τον αέρα από το ζωαγόνο οξυγόνο, κάνουν δύσκολη την ανάσα μας, βρασάνουν τη ζωή μας. Χρόνια τώρα —γιατί αυτό το κακό άρχισε στον τόπο μας τώρα και πολύ καρό— ένας ολόκληρος κόσμος εκατομμυρίων ανθρώπων, στην παράδεινη και άτυχη χώρα, που λέγεται Ελλάδα, στέκεται άσυλος και συνοφρυμένος, με χιλιες υποθέσεις και με καριμά θεωτικούς μπροστά το οποίο σ' αυτό το απαίσιο, το καταλυτικό ψυχών και σωμάτων θέαμα.

— Καίγεται ο τόπος! Και γόμαστε! φωνάζουν έντρομοι, δύο έχουν την αυτιά να κατοικούν σε μέρη, όπου ξεσπούν οι φωτιές, που καταστρέφουν τους καρπούς κοπιαστικής εργασίας δεκαετιών και όπου, από τη μια στιγμή στην άλλη, με το απλό χέρι αυτής ή της άλλης κατεύθυνσης του αέρα, που φυσά, κινδυνεύει και αυτή η ζωή τους.

— Από πού μας έρχεται αυτό το κακό; Ποιή θεϊκή κατάρα και γιατί βρήκε αυτον τον πολύπαθο τόπο; αναρωτιούνται οι πολλοί και κάνουν το σταυρό τους.

Δεν υπάρχει αιμφιβολία, ότι, ανάμεσα στους ανθρώπους, που τους δένουν τα πάθη και τα κάθε λογής θίτια, υπάρχουν και οι πυρομανείς. Υπάρχουν και οι σύγχρονοι Νέρωνες, που ηδονίζουν με το θέαμα της φωτιάς που κατακαίει τα πάντα, με τις κραυγές απελπίσιας εκείνων, που βλέπουν να γίνονται στάχτη οι περιουσίες τους, με το θρήνο όσων πάλεψαν σκληρά στη ζωή και βλέπουν τώρα, ιδρώτας δεκαετιών, που έτρεξε ποτάμι δημητριγύριας και προκοπής, να ξαναμίζεται, να γίνεται ατρόμος και αέρας. Είναι να τους κλαίεις, να θρηνείς μαζί τους, για τη μαύρη και σκοτεινή μοίρα τους, αυτούς τους ανθρώπους. Γιατί τίποτε πιο άδικο και πιο παράλογο στον άνθρωπο από μια αναίτια εμπρόθετη καταστροφή του έχει του, της καταΐδρωμένης και πολυάσματης κάρπωσης της ζωής του, από έναν συνάνθρωπο του.

Ποιοι είναι οι σκοποί αυτών των συνγνών δολοφόνων, των κατεπάγγελμα κακοποιών; Τα επίσημα στόματα δεν μιλήσαν ακόμα, δεν έχουν τίποτε το συγκεκριμένο να πουν. Βρίσκονται οι αρχές ακόμα στο στάδιο της έρευνας και ένας οποιοσδήποτε υπεύθυνος για να μιλήσει, είναι υποχρεωμένος να τεκμηρίωσει αδιάσειστα τις καταγγελίες του. Το καρφί πρέπει να καρφωθεί ίσια και αταλάντευτα στη θέση του. Και θα καρφωθεί.

Δεν είναι δυνατό να αποδώσουμε σε τυχαίο γεγονός, σε μια «διαβολική σύμπτωση», την επαναλαμβανόμενη πέντε - δέκα φορές εμφάνιση ταυτόχρονα και σε περιοχές που σχηματίζουν τρίγωνα και ριζίζουνται από ρεύματα δυνατού αέρα, τριών - τεσσάρων εστιών φωτιάς. Το κακούργημα είναι προμελετημένο. Η καταστροφή προσχειδιασμένη. Το έγκλημα οργανώμενο. Δεν εξετάζουμε —και ούτε μας πέφτει λόγος— αν οι εμπρηστές είναι

Το βιβλίο του Θανάση Πιστικίδη «ΤΡΙΓΛΙΑ ΒΙΘΥΝΙΑΣ» θα το βρείτε στα γραφεία του Συλλόγου Τριγλιανών Θεσσαλονίκης, Κομνηνών 21. Στη Νέα Τριγλιά στα γραφεία του παραρτήματος του συλλόγου Τριγλιανών και στη Ραφήνα στα γραφείο του συγγραφέα.

Εκλογές στο παράρτημα της Ραφήνας

Έχει ως εξής:	ΕΣΟΔΑ	6.000
Από συνδρομές μελών	δρχ. 81.000	
Από εκδρομές	119.600	
Από χορούς	68.400	
Από εκδηλώσεις	17.361	
Από τόκους Ταχ.	88.887	
Σύνολο	375.248	
ΕΞΟΔΑ		
Συνδρομές «Τριγλιανών Νέων»	δρχ. 70.000	
ΟΤΕ	8.753	
Στέφανα κλπ.	21.708	
Εις δημ. σχολείο	17.423	
Ραφήνας	15.000	
Για συντήρηση μηνιμεών	20.300	
Για δώρα αστυνομίας	7.642	
Συνέχεια στην 4η σελίδα		

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ
ΑΝΑ ΔΙΜΗΝΟΝ
ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ
ΤΡΙΓΛΙΑΝΩΝ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΥ:
ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ
ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ
ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ
Υπεύθυνος Συγτάξεως
ΜΗΤΣΟΥ Ι.

Το νέο δ.σ.
του πολιτιστικού
συλλόγου Τρίγλιας

Έγιναν στις 7 Ιουλίου οι εκλογές για την ανάδειξη του νέου διοικητικού συμβουλίου του πολιτιστικού συλλόγου Τρίγλιας. Το νέο δ.σ. αποτελείται από τους:

Σαράφη Στέφανο πρόεδρο, Γιατζιτζόγλου Απόστολο αντιπρόεδρο, Δημητρίου Βαρθαρά γεν. γραμματέα, Μαστραλέη Δέσποινα ειδικό γραμματέα, Παναγιούλακη Κώστα ταμία, Παπαδημητρίου Χριστόδουλο υποθέτη της Ραφήνωντες και στους επισκέπτες τους του καλοκαιριού το γεγονός και τη σημασία αυτής της μέρας.

Ας τους ευχηθούμε, μετά τα συγχαρητήρια μας, καλή δύναμη στις ευθύνες που αναλαμβάνουν και έντονη δραστηριότητα για να υποθηρεί τη πνευματικό και πολιτική ζωής της Ραφήνας.

Αλήθεια, γιατί ξεχάσαμε;

Ποτέ μια συζήτηση, μια εκδήλωση, μια φωνή για τα γεγονότα εκείνα, από επίσημα χείλη από κάποιο ΦΟΡΕΑ.

Και έχουμε και Δημοκρατία.

Μοναδική εξαίρεση στον κανόνα αυτόν αποτέλεσε όταν το 1975 και το 1976 ένας δημοκράτης τότε πρόεδρος να πάρει το μικρόφωνο και από τα κοινοτικά μεγάφωνα να θυμίσει στους Ραφήνωντες και στους επισκέπτες τους του καλοκαιριού το γεγονός και τη σημασία αυτής της μέρας.

Ποτέ μια συζήτηση, μετά τα συγχαρητήρια μας, καλή δύναμη στις ευθύνες που αναλαμβάνουν και έντονη δραστηριότητα για να υποθηρεί τη πνευματικό και πολιτική ζωής της Ραφήνας.

Αλήθεια, γιατί ξεχάσαμε;

Ποτέ μια συζήτηση, μετά τα συγχαρητήρια μας, καλή δύναμη στις ευθύνες που αναλαμβάνουν και έντονη δραστηριότητα για να υποθηρεί τη πνευματικό και πολιτική ζωής της Ραφήνας.

Προσφυγικό συνέδριο οργανώνται στις 17, 18 και 19 Οκτωβρίου 1984 στη Θεσσαλονίκη με σκοπό την ιδρυση Ομοσπονδίας Προσφυγικών Σωματείων της Ελλάδας

τάστασης των προσφύγων και τη διαφύλαξη των ιστορικών και πολιτιστικών παραδόσεων και με την επικοινωνία με τις πατριδίες που εγκαταλήφθηκαν.

Ήδη στο προσυνέδριο που έγινε στην Αθήνα στις 17 Μαρτίου, με συμμετοχή και των εκπροσώπων της Συντονιστικής Επιτροπής Μικρασιατικών Σωματείων Βορείου Ελλάδος, όπου ανήκει και ο Σύλλογός μας, ανταλλάχθηκαν απόψεις για τον καθορισμό των στόχων της ομοσπονδίας.

Στην ίδια της πραγματοποίησης του συνεδρίου συνέθελε η μεγάλη επιτυχία που είχαν οι εκδηλώσεις για την επέτειο της συμπλήρωσης 60 χρόνων από τη Μικρασιατική καταστροφή το 1982. Οι εκδηλώσεις αυτές —ιμημόσυνα, παραστάσεις, δημοσιεύσεις, ομιλίες, εκδόσεις κ. λπ.— με την ευνοϊκή απήχηση που είχαν σ' όλον τον προσφυγικό κόσμο, αλλά και στους απογόνους της δεύτερης και τρίτης γενεάς εκείνων που έζησαν τις μέρες της καταστροφής, επαλήθευσαν την αρχή των καλών αποτελεσμάτων της συνένωσης των προσπαθειών από μονάδων και επιδιώξεις κι έριξαν το σπόρο για το συνέδριο του Οκτώβρη στη Θεσσαλονίκη.

Το συνέδριο που οργανώνται από τις Συντονιστικές

Συνέχεια στη 2η σελίδα

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΤΡΙΓΛΙΑΝΩΝ

ΔΑΟΓΡΑΦΙΚΑ

Στην παλιά μας πατρίδα όπου τον Στεφανή Κασούρη έπαιρνε κι έδινε μέσα στους καφενέδες, στα σπίτια και γενικά πάντού όπου σύχναζαν Τριγλιανοί.

Για οποιαδήποτε υπόθεση συζητούσαν, στο τέλος λέγανε «αυτοί το είπε και ο Κασούρης». Αν δηλαδή το έκρινε σωστό και ο Κασούρης, ήταν το πράγμα ωράθ και λογικό.

Πράγματι είχε δίκιο ο κόσμος. Αν δεν είχε αυτά τα προσόντα και τα προτερήματα ο Στεφανής ο Κασούρης δεν θα ήταν και ισόβιος πρόεδρος της Παλιάς Τριγλιας.

Έθεγαν δικούς του νόμους, τους υπέβαλαν στο δημοτικό συμβούλιο όπου δόλι οι σύμβουλοι τους έγκριναν.

Έτσι ψήφισαν ένα νόμο για το φωμί. Η Τριγλια είχε κάμποσους φούρνους κι ο νόμος αυτός έλεγε ότι αν κάποιος από δαύτους έβγαζε φωμί λεψό -ξύκιο όπως το λέγανε - έπερπε τα φωμιά να κατασχεθούν και να τα διανέμουν στις φτωχές οικογένειες. Δεν κάνανε χατήρι σε κανέναν φούρναρη, πλούσιο ή φτωχό.

Διέταξαν τον Μουντούρη -αστυνόμο- κι αυτός έστελνε τους Τσανταράμεδες -χωροφύλακες- και τα κάνανε κατάσχεση. Τα φόρτωναν με τά ούλα τα φωμιά πάνω σε μια νταλίκα και τα πήγαιναν στο καρακόλι -αστυνο-

μία- όπου θγάζανε μια επιτροπή και μαζί με τον αστυνόμο γυρνούσαν παντού σε όλο το χωριό, ακόμα και στον τουρκομαχαλά και δόπου ήταν φτωχίες οικογένειες ανάλογα με τα ότομά τους τα διένεμαν.

Ήταν ένας εργένης -μπε κιάρης- με τ' όνομα Σταυράκης στην Παλιά Τριγλια. Αυτός ο άνθρωπος ήταν λίγο ανισόρροπος. Πήγαν λοιπόν και στο σπίτι του Σταυράκη να του δώσουν κι αυτούνού φωμί να φάει. Χτυπούν την πόρτα, μα αυτός από μέσα φώναζε δυνατά:

- Εγώ ξύκικα φωμιά δεν τρώω.
Οι γειτόνισσες απόξω φώναζαν:

- Μπρε Σταυράκη, άνοιξε νη πόρτα μπρε ξύκη, κακόχρονο νάχεις, να πάρεις φωμιά να φάεις τζάμπα!

Αυτός πάλι το δικό του.

- Εγώ δεν τρώω ξύκικα φωμιά!

Όπου μετά οι γειτόνισσες αναγκάζονταν να του τα ρίξουν από το παναθύρι.

Τέτοια κι άλλα πολλά καλά έκανε ο Στεφανής Κασούρης. Γι' αυτό κι ο κόσμος τον αγαπούσε και τον εκτιμούσε. Γιατί ήταν συν τοις άλλοις κι άνθρωπος που μπροστούνται πολλά παραμέριες τ' ατομικά του συμφέροντα.

ΤΟΥ Σ.Δ. Μαργαρίτη

Δραστηριότης συμπατριωτών μας

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΛΟΥΓΟΥΔΟΚΟΣΜΟΣ ΣΤΟ ΔΗΜΑΡΧΕΙΟ ΤΟΥ ΜΠΑΡΜΕΝ

■ Έκθεση της Αν. Καλπάκη

Η συμπατριώτισσά μας Αν. Καλπάκη - Γεωργούλακη, αρχιτέκτων και ζωγράφος, παρουσίασε σε μια έκθεση στο δημαρχείο του Μπάρμεν της Δυτ. Γερμανίας, με θαυμασία χρώματα το λουλουδάκο στην πατρίδας μας ζωγραφισμένο πάνω σε καθαρό μετάξι.

Όπως γράφεται σε σχετική δημοσίευση της 28 Ιουνίου της εφημερίδας «WURPERTALER LUNDSCHAU» το Βούπερταλ είναι εδώ και τέσσερα χρόνια η δεύτερη πατρίδα της Τριγλιανής καλλιτέχνιδας.

«Αυτοί οι πίνακες πρέπει να ληφθούν σαν ένα σημάδι για τη διατήρηση αυτής της φυσικής ομορφιάς κατά της καθημερινής μαριύλας, κατά της καταστροφής του περιβάλλοντος μέσω των ανθρώπων στην Ελλάδα, αλλά επίσης και οπουδήποτε άλλού.

Η έκθεση παρουσίασε μεγάλο ενδιαφέρον και γι' αυτό το γερμανικό υπουργείο Πολιτισμού την παρέτεινε για άλλες 10 μέρες.

Επίσης σχόλια για την πετυχημένη έκθεση της συμπατριώτισσά μας έγιναν και από το γερμανικό ραδιόφωνο.

● Οικιακαὶ ἡλεκτρικαὶ συσκευαὶ — "Εγχρωμες τηλεοράσεις — Φωτιστικὰ ΑΔΕΛΦΟΙ ΚΟΚΚΑΛΑ Ο.Ε. ΓΥΦΛΑΝΤΟΥ 47, ΝΕΑ ΕΑΒΕΤΙΑ — ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ Τηλέφωνο 423-311

όπτικά

Β. ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ 28 α
•Στοά άδοντιατρικής
•Εναντί ΜΟΔΙΑΝΟΥ.

σαρρή

Οι περιοχές της Προύσας - Τρίγλιας και οι Αγραφιώτες της διασποράς

Του κ. Γ. Συντήλα, τ. δικηγόρου - ιστοριοδίφη

Αγραφιώτες αποτελούσαν το μισό του χριστιανικού πλήθυσμού αυτής της πόλης» και όπου πολλοί απ' αυτούς, που ερχόταν κι αργότερα εξ ατίας άλλων συνεχίζομενων απειλητικών εξεγέρσεων, αναδέχθησαν σημαίνουσες προσωπικότητες και προύχοντας της πόλεως, με πλούσια κοινωνική και πατριωτική δράση και με αρκετά θύματα.

Και συνεχίζει ο κ. Συντήλας:

Εκτός από τις εντός του σημερινού γεωγραφικού ελλαδικού χώρου προαναφερθείσες σποραδικές εγκαταστάσεις των εκπατρισθέντων Αγραφιών, παρατηρούνται και άλλες παρόμοιες, που έγιναν και εκτός του σημερινού γεωγραφικού ελλαδικού χώρου, που γινόταν άλλοτε από εκούσιους και άλλοτε από σικούσιους εκπατρισμούς με βίαιες και ομαδικές μεταφορές πληθυσμών ως τα βάθη της Τουρκίας, αφ' ενός προς εξουδετερώση επαναστατικών εστίων και αφ' ετέρου για να χρησιμοποιούντων τους εκπατρισθέντες ραγιάδες για διάφορες γεωγραφικές εργασίες και για την αποπάνηδες (πιστικούς), κι έτσι δημιουργήθηκαν τα γνωστά «Πιστικοχώρια» της περιοχής τριγλιας κλπ.

Και αφού ο κ. Συντήλας κάνει μια αναδρομή στα αιτια και γεγονότα που προκάλεσαν τις μεγάλες κι βίαιες εκείνες μετοικείες, που τα εντοπίζει στις δυο επαναστάσεις που έσπασαν ο Μητροπολίτης Λαρίσης και Τρίκης Διονύσιος Β' ο Φιλόσοφος από 1600 και στα 1611, στα «Ορλωφικά» το 1700 και στους διωγμούς, σφαγές και θαρραράστητες του Αλή Πασά τις παραμονές της Ελληνικής Επανάστασης του 1821, γράφει:

Έτσι, από τις εκείνες περιπτέτεις και κατατρεγμούς που υφίσταντο νύχτα - μέρες οι σκλαβωμένοι Έλληνες, εξ αιτίας των δικαιολογημένων εξεγέρσεων του Γένους μας για την απόκτηση του μεγαλύτερου ανθρώπινου αγαθού, της πολυπόθητης λευτεριάς του, δη μιουργήθηκε στους σκλαβώνες ραγιάδες η πολύ σκληρή και επιτακτική ανάγκη της φυγής από τα πατρικά χώματα και η διασπορά των Αγραφιών «όπου γης» (PER TERRAE, PER MARE) για να σώσουν τα κεφάλια τους κατά πρώτον λόγο.

Από το φθερό εκείνο σκόρπισμα των Αγραφιών, παρατηρούμε εγκαταστάσεις που έγιναν σε διάφορα μέρη και εντός και εκτός τους σημερινού γεωγραφικού χώρου της πατρίδας μας. Εντός του σημερινού γεωγραφικού χώρου είναι η Λάρισα, όπου οι περισσότεροι κάτοικοι είναι Αγραφιώτες και Ραγιάδες, η Κοζάνη δημιουργήθηκε συνοικία «τα Αγραφιώτικα», το Καταφύγιο Πιερίων, ο Τύρναβος, ο Αχρίδα, η Πορρόια, οι Σέρρες, η Ηράκλεια Σερρών, Βάθδος, Αστερούπολη, η Καρδίτσα, Λαγκαδάς, Ασβεστοχώρι, Θεσσαλονίκη κ.ά., ακόμα και στη νήσο Σάμο. Αφήσαμε τελευταία τη Θεσσαλονίκη, όπου, όπως αναγράφεται στο πρόσφατο θεολόγιο «Μακεδονία 4.000 χρόνια Ελληνικής Ιστορίας και Πολιτισμού», ότι «... στα 1605 (οι

τίδας και προς το εσωτερικό της Μικράς Ασίας.

Ιδιαίτερως σημειώνεται η Προύσα και τα περίχωρά της, όπου αναφέρεται το Δεμιερδέσιον (Ντεμίρ ντας), απ' όπου καταγόταν ο πρώην Μητροπολίτης Θεοδολονίκης Γεννάδιος καθώς και οιστορικός της Δεμιερδέσιος με μια ελληνική διάλεκτο που έμοιαζε καταπληκτικό με την ομιλούμενη και σήμερα στα ορεινά χωριά των Αγραφών.

Σημειώνεται επίσης το χωριό Τσερίον (κοντά στην Προύσα) απ' όπου καταγόταν ο κατά το έτος 1981 τελευτήςας Πατριάρχης Ιεροσολύμων Βενέδικος, ο οποίος ως τα βάθη της Τουρκίας, αφ' ενός προς εξουδετερώση επαναστατικών εστίων και αδημίτη ανάγκης επικατέστημαν την Αγραφιών, οι οποίοι στράφηκαν προς τις γνωστές εστίες που δημιουργήθηκαν κατά τους προηγούμενους διωγμούς στην ξενητεία από συμπατριώτες της Αγραφιών των Ρωσίας, οπότε η ελληνική εξέγερση απέτυχε και επακολούθηκε στην Αγραφιών για την Αγραφιών την ομιλούμενη και προφύλαξη.

Τέλος δια απεριγραπτες θωρακαρότητες, θηριώδιες και σφαγές από τους αγροίκους τζοχανταράσιους και ληστές του αιμοβόρου Αλή Πασά που δημιουργήθηκαν επίσης ανυπόφορες συνθήκες διαβίωσης και ανασφάλειας στην προηγούμενη περιοχή των Αγραφιών, οι οποίοι στράφηκαν προς τις γνωστές εστίες και τα φιλόξενα καταστήματα της Αγραφιών και μηνμόνευ με νοσταλγία και σεμνύνονταν για την αγραφιώτικη καταγωγή των προγόνων του.

Κοινωνικά

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Στη Ν. Τρίγλια

Οι κ.κ. Φώτης και Ευδοξία Πιστικίδη απόκτησαν κοριτσάκι.

Ο σύλλογος των απανταχού Τριγλιανών Θεσσαλονίκης μετά των παραρτημάτων του Νέας Τρίγλιας και Ραφήνας εύχονται ολόψυχα στους γεννήσεις για τη χρηματική προσφορά προς το σύλλογο και τα παραρτήματά του, τη φιλαρμονική της Ραφήνας και τα «Τριγλιανά Νέα»:

Προσφυγικό συνέδριο 1984

► ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ 3η ΣΕΛ.

σταντινουπολίτες που εγκαταστάθηκαν στην Ελλάδα με τά το 1922, αλλά και μέχρι σήμερα, και που αποτελούν ιδιαίτερη κατηγορία.

Τα προβλήματα που απασχολούν σήμερα τους Κωνσταντινουπολίτες είναι:

1. Η στρατιωτική θητεία.
2. Η νομιμοποίησή τους εδώ στη Μητέρα Ελλάδα.
3. Το θέμα των περιουσιών τους που έμειναν στην Τουρκία.

4. Το θέμα αναγνώρισης από το ΙΚΑ της προϋπηρεσίας εργασίας για όσους ήρθαν αλλά και για όσους έρχονται. Στο πρόβλημα αυτό ζητείται να τακτοποιηθεί οριστικά η μέθοδος της αναγνώρισης της προϋπηρεσίας εργασίας στην Κωνσταντινούπολη για να ασφαλιστούν εδώ, με βάση τους κανονισμούς που ισχύουν. Να προβλεφθεί ειδικότερη μέριμνα και να αναγνωριστούν ως εκδικθέντες ή αναγκαστικά καταφύγοντες στην Ελλάδα.

5. Το θέμα της παροχής παρατάσεων προθεσμίας ή καθιέρωσης νέας προθεσμίας για τους εκπρόθεσμους που δήλωσαν προϋπηρεσία στην Κωνσταντινούπολη. Κάτι που γίνεται με τους ομογενείς που προέρχονται από την Αίγυπτο, τη Νότια Αφρική κλπ.

Τα προβλήματα αυτά θα συζητηθούν στο Συνέδριο για να δοθεί η λύση τους.

Ο γλύπτης κ. Βάσος Καπάντας μιλά για το μετάλλιο που φιλοτέχνησε και που κυκλοφόρησε σε χώλια αντίτυπα.

Το μετάλλιο αυτό έχει διά μετρο 51)2 εκατ. και είναι από χαλκό οξειδωμένο (πατίνα), το δε πάχος του είναι 6 χιλιοστά. Διατίθεται (σ' όσους το αγοράζουν) μέσα σε χειροποίητο μπλε κουτί με στρογγυλή υποδοχή, κόκκινου φόντου. Στη μια όψη του μεταλλίου είναι γραμμένη η Ομηρική φράση «ΕΣΤ ΗΜΑΡ ΝΟΣΤΙΜΟΝ», δηλ. Θα υπάρξει η μημέρα γυρισμού, καθώς και η συντομογραφία της λέξεως Αθήναι «ΑΘΕ» απ' όπου ξεκινούν ένα ζευγάρι γλάρων που πετούν προς Ανατολάς. Κάτω απ' αυτά υπάρχουν τυποποιημένα, σαν διακοσμητικός σπειρομάιανδρος, κύματα που συμβολίζουν το Αιγαίον Πέλαγος.

Η άλλη όψη έχει στο κέντρο αρχαία ασπίδα που στέφεται με κλαδιά δάφνης. Στην αρχή αυτή η ασπίδα είναι σκαλισμένη εσώγλυφα η χρονολογία 1922-1982, η επέτειος των 60 χρόνων, και συμβολίζει τους μακρούς αγώνες των προσφύγων για επιβίωση και προκοπή και την προσήλωση στις Πατρίδες.

Όταν τελείωσε η πρεσ κόνφεραν υπήρχε μπουφές με αναψυκτικά, διάφορα ποτά και ωραιότατα καναπέ και γλυκά για την επιτυχία της τόσο ενδιαφέρουσας συνέτευξης.

ΠΥΡΠΟΛΗΜΕΝΗ ΓΗ

► Συνέχεια από την 1η σελίδα

οικοπεδοφάγοι, μεγαλοκτηνοί τρόφοι, αντίθετοι σε μέτρα δασικής προστασίας ή ακόμα και σεν ελαύνονται από πολιτικά ελατήρια. Με μια πρόταση θα κλείσουμε το κεί μενο αυτό, που αναφέρεται σε μια τραγική περίπτωση της εθνικής μας ζωής. Οι δράστες του εγκλήματος — απλοί, άρρωστοι πυρομανείς ή άλλοι— οσα μέτρα και σε πάρινουν θα σύλληφθούν μια μέρα.

Λοιπόν· η πολιτεία να πάρει από τώρα τα μέτρα της. Να χαρακτηρίσει με επίγον-

Η καταστροφή της Σμύρνης

Το μετάλλιο αυτό τιμάται 1.000 δρ., αξία προσιτή σε όλους, κι η κατασκευή του ήταν σκέψη όλων των μελών της Συντονιστικής Επιτροπής.

«Η πρόθεσή μας είναι να απεικονίσουμε τον πόθο και την επιθυμία για την επιστροφή μας στη γεννετήσια πατρίδα. Γιατί είναι δικαίωμα κάθε ανθρώπου να έχει δικό του Πατρίδα, ήταν το τέλος της ομιλίας του κ. Βάσου Καπάντα.

Και ο εκπαιδευτικός κ. Χ. Σαπουνζάκης, γεν. γραμματέας Ενώσεως Σπάρτης - N. Ιωνίας, πρότεινε να γίνεται τελετή πανελλήνιος για τη Μικρασιατική Καταστροφή και όχι μόνον από εμάς τους Μικρασιάτες. Πολύ σωστό, το κράτος πρέπει να μεριμνήσει. Είπε επίσης να ανεγερθεί μνημείο στη Θεσσαλονίκη και ότι ήδη συμπεριλαμβάνεται στο πρόγραμμα της Ιστορίας και η Μικρασιατική Καταστροφή. Συμφώνησε μαζί του και η εκπαιδευτικός κ. Αρχοντίς Παπαδοπούλου, γεν. γραμματέας «Ενώσεως των εκ Μαγνησίας» και είπε ότι ήδη έχει γίνει μια τέτοια ενέργεια.

Η συνέντευξη Τύπου έκλεισε με ομιλία πάλι του κ. Τάκη Βεζυργιάνη, ο οποίος είπε ότι ο προσφυγικός κόσμος συμπαρίσταται στους Κυπρίους πρόσφυγες και στον κυριακό λαό και αγκαλιάζει το πανελλήνιο και παγκόσμιο προσφυγικό πρόβλημα.

Πρέπει να σημειωθεί ότι ο πρόεδρος της Πανελλήνιας Προσφυγικής Κίνησης κ. Αθανάσιος Κοντόπουλος με τηλεγράφημά του προς τον πρωθυπουργό κ. Α. Παπανδρέου τον παρακαλεί να δεχθεί μια επιτροπή της Προσφυγικής Κίνησης για να του εικέθεσει τις απόψεις της.

Για το θέμα των νέων, είπε ο κ. Τάκης Βεζυργιάνης, στο τέλος της πρεσ της Εργασίας, πρέπει να γαλούχησθούν για να μεταλαμπαδέψουν στις επόμενες γενιές και στις μεθεπόμενες την αγάπη τους για τα Ιερά μας Χώματα.

Και λέγω κι εγώ η υποφιλομένη, πράγματι εμείς που γεννηθήκαμε εκεί και περάσαμε τα 60 πρέπει να θλέπουμε τους νέους, τα παιδιά μας και τα εγγόνια μας ασκόμη, σαν αντικαταστάτες μας. Αν από τώρα δεν τους δώσουμε πετρά τη σκυτάλη, πότε θα την πάρουν; όταν εμείς φύγουμε απ' αυτόν τον κόσμο; Ανάγκη από τώρα να ενεργήσουμε για να μη σθήσουν από τη μνήμη των απογόνων μας οι αγωγημένες μας αλησμόντες Πατρίδες.

Όταν τελείωσε η πρεσ κόνφεραν υπήρχε μπουφές με αναψυκτικά, διάφορα ποτά και ωραιότατα καναπέ και γλυκά για την επιτυχία της τόσο ενδιαφέρουσας συνέτευξης.

Στην ιστορία της Ιωνίας δυο είναι για τον Ελληνισμό οι πιο σημαντικές ημερομηνίες: Η πρώτη είναι η μεγάλη ημέρα της Ιωνίας. Η ημέρα που έγιναν πραγματικότητα τα δύο της Ιωνίας και ο πόθος, οι ευχές αιώνων. Η πιο λαμπρή ημέρα η 2 Μαΐου του 1919. Η ημέρα της απόδοσης του ελληνικού στρατού στη Σμύρνη.

Η δεύτερη είναι η καταστροφή της Σμύρνης που την έζησα ως Έλληνας πρόσκοπος στην πατρίδα μου Σμύρνη. Αυτό το χρονικό θα προσπαθήσω να σας δώσω όπως το έζησα σαν παιδί.

ΓΙΑΝΓΚΙΝ, ΓΚΙΑΟΥΡ ΙΣΜΙΡ
(Φωτιά στην άπιστη Σμύρνη)

Τα καλτιρίμια, τα σοκάκια, οι μαχαλάδες της Σμύρνης γέμισαν από ορδές φανατισμένων Τούρκων και Τσετών θαυμούζουν που φώναζαν: Γιανγκίν, γκιαούρ Ισμίρ! (Φωτιά στην άπιστη Σμύρνη). Παντού φωτιά και φλόγες, λόγχες και σφαγή, κλαυθμός και οδυρμός, θιασμός κοριτσιών, Γολγοθάς ενός έθνους.

Πενήντα χιλιάδες σφάχτηκαν στο τετράμερο αυτό που κράτησε ο θρίνος της μαρτυρικής Σμύρνης.

Εγκληματικό αριστούργημα των Τούρκων χαρακτηρίστηκε η πυρπόληση της Ιωνίας.

Σε χιλιάδες ανέρχονται οι αναπτυγμένες Ελληνίδες. Εκαφαν όλες τις ορθόδοξες εικκλησίες στις 2.967 κοινότητες που είχε η σουλτανική Τουρκία.

Από τους 465 ιερείς της επαρχίας μόνον της Σμύρνης οι 374 έρχονται στη θάνατο. Από τους ιεράρχες εκτός από τον μαρτυρήσαντα Χρυσόστομο, ο Μοσχονήσιων Αμβρόσιος πεταλώθηκε, ο Κυδωνιών Γρηγόριος τάφηκε ζωντανός, ο Ικονίου Ζήλων σφάχτηκε, τον αρχιερευτικό επίτροπο του Μπουτζά τον σουληνάρησαν ζωντανό, τον διάκονο του Κορδελιού τον στραγγάλισαν, τον πάντοιον τον κάρφωσαν ζωντανόν, τον διάκονο της Θράκης, τη Κωνσταντινούπολη, τη Σμύρνη, όλους αυτούς από την κόδωνα πέρα από το Αιγαίο θα προσπαθήσω με κόπο και πόνο να σας δώσω με λίγα λόγια πριν τριάμιση χρόνια στο ίνις του ελληνικού στρατού.

Πέρασαν εκείνα δυο χρόνια και τα θυμάματα σαν να ήταν χθές. Αυτή η συμφορά, η καταστροφή, η φωτιά, η σφαγή της Σμύρνης υπήρξε το κορύφωμα της Μικρασιατικής τραγωδίας. Τότε όλα γκρεμίστηκαν και έγιναν στράχη, ερείπια, αποκαθίσια και ξερριζώθηκε η ρωμισούνη από τα μικρασιατικά χώματα (δυο εκατομμύρια ψυχές).

Γι' αυτούς που θυσιάστηκαν, που μαρτυρήσαν την ιστορία, την Εργασία, την Κοραγιαλί των περιέλουσαν με ζεματιστό λάδι και τον διάκονο Μελέτιο τον κάρφωσαν ζωντανόν. Επίσης όλοι οι ορθόδοξοι ιερείς της Ανατολής καθώς και οι Αριμένιοι αφού προηγουμένως θασανίστηκαν φριχτά, θωνατώθηκαν από τους δήμητρους τους.

Οι ΤΣΕΤΕΣ, ΟΙ ΤΣΕΤΕΣ!!

ΑΠΟ ΤΟ ΜΠΑΛΚΟΝΙ ΤΗΣ ΑΡΜΟΣΤΙΑΣ

Και θυμάμαι πολύ καλά αυτό το φοβερό τελευταίο μοιραίο Σάββατο της 27ης Αυγούστου του 1922. Ήμουν στο μπαλκόνι της Αρμοστίας που ήταν στην προκυαία. Με είχε πάρει μαζί του ο παλιολαβάντης θείος μου συνταγματάρχης της σ